

Koclířov 1, Svitavy 5

Pavel Dobeš

G

D

1. U silnice čekám na svůj stop,

Emi

H

uprostřed mezi lány polí,

C

G

a od obzoru po obzor je ticho jako hrob

Ami

D

tam, kde stará státní kříží cestu třicet pět,

G

Koclířov jedna, Svitavy pět.

2. Pak slunce začlo bzučet, když jsem se k němu otočil,
a rozostřovat se mi před očima,

to žlutý práškovací čmelák vybral si mě nejspíš jako cíl,

čekám už jenom, kdy se z jeho střílny ozve těžké kulomet,

Koclířov jedna, Svitavy pět.

3. Ve snu vidím husté řady aut,
které se po dálnicích ženou,
pak jedem spolu na velbloudech, letíme, a já jsem kosmonaut,
dneska už se přece nebudeme vracet zpět,
Koclířov jedna, Svitavy pět.

4. Táhneš mě jak řeka vodu z hor
a jako řeku táhne moře,
možná se jen mezi námi někde cestou zbláznil semafor,
a někdo už zařídí, že auta začnou jezdit, že odbrzdí se svět

Koclířov jedna, Svitavy pět ...